

СЕНИ АФФЕТТИМ

СЕНИ AFFETTIM

Ахмет чок хастайдъ. Хастанеде ятъйорду. О гюн бир ара йюреи дурмушту, сонра текрар чалъшмъштъ. Ахмет чок зайъфтъ. Онун ьолмесине аз калмъштъ. Билийорду, дуруму деил ийи. Ахмет, доктора сорду: "Не оладжак?" Доктордан ачък бир джевап алдъ: "Йюреиниз бир ара дурмушту ве гене дурабилир." Буну съойледи ве одадан чъктъ.

Ятакта Ахмет гечмиш гюнлерини дюшюнюйорду. Йюреине дерин бир яра бъракмъш бир гюню аклъсъна гетирди. Ахмет ьолюмден коркуйорду; ама йюреинде олан о яра она ьолюмден даха чок аджъ верийорду. Ве бу иши дорултмадан ьондже ьоледжеинден коркуйорду.

О сърада доктор одая гене гирди. Ахмет ачълан капъя дору бактъ. Ама гьордю ки, капъдан гирен, бекленен киши деилди.

Доктор, хастанън йюреини динледи; хер шей йолундайдъ. Одадан чъкмая ве гитмейе хазърландъ. Ахмет титрейен бир сесле доктора сорду: "Ялваръйорум сана, чоджуума бир телефон ачар мъсън? Дюняда ондан башка кимсем йоктур."

Доктор телефона гитмек ичин одадан чъкмая хазърландъ; ама хаста адам ону гене чаърдъ. Ондан, телефон етмеден ьондже, бир калем ве кият истеди. Гетирилен кияда титрейен еллерийле бир шейлер яздъ.

Доктор телефон етти. Ахмедин чоджуу Метин, телефона докторун хаберлерини динледи ве шьойле деди: "Хайър, бабам аър хаста оламаз. Бабам ьолмейеджек, деил ми? Сизе ялваръръм, онун ьолмесине изин вермейин!"

Телефонун башънда Метин алъйорду; буююк аджъ чекийорду; юзюнтю ичинде конушуйорду: "Бир сене ьондже бабамла тартъштък ве арамъз бозулду. Она къздъм ве чок къотю лафлар съойледим. Она, "сени хич севмем" дедим;

сонра ону бѣрактѣм, гиттим. Бир сенеден бери бабамдан бу кѣотю лафларѣм ичин аф дилемек истедим; ама гуруруму кѣрамѣйордум. Шимди бабамѣ гѣормелийим ве ондан аф дилемелийим. Бени аффетмеси ичин она ялвармалѣѣм. Шимди йола чѣкѣйорум. Ялварѣйорум, бабамѣн ѣолмесине изин вермейин!"

Телефону капатѣктан сонра, доктор Ахмедин одасѣна гитти. Одая гирди ве анладѣ, бу сефер хер шей йолунда деилди. Хаста адамѣн дуруму деишмишти. Доктор зиле бастѣ. Башка докторлар да Ахмедин янѣна геливердилер. Ахмедин йореи гене дурмушту. Докторлар, еллеринден гелени яптѣлар, ама хастанѣн йореини ишлетемедилер. Ахмет ѣолмюшту.

Телефон етмиш олан доктор юзгюн юзгюн одадан чѣктѣ. Капѣѣ капатѣ. Салонда генч бир адамла йюз йозе гелди. Бу, Ахмедин чоджуу Метин иди.

Доктор она, "Бабанѣз ѣолдю" деди. Генч адам дели гиби олду. Гѣозлери аджѣйла долуйду. Тутулмуш бир сесле кенди кендине конушуйорду: "Аслѣнда бабамдан хичбир заман нефрет етмемиштим. Хер заман севдим бабамѣ; ама шимди чок геч калдѣм. Шимди насѣл анлатаджам бабама, ону севдим ве ондан хичбир заман нефрет етмедим? Она о кадар кѣотю лафлар сѣойледим, ону юздюм, она аджѣ вердим! Шимди ондан насѣл истейеджем бени аффетсин?"

Метинин каршѣсѣнда дуран доктор билмийорду не япсѣн. Метин йюзюню она чевирди. "Бабамѣ сон бир кере гѣормек истийорум" деди. Метин, бабасѣнѣн одасѣна гирди ве хемен ѣолмюш олан бабасѣнѣн ятаѣна дору гитти. Бабасѣнѣн джансѣз беденини ѣортен чаршаф ичине башѣнѣ гѣомдю ве аджѣ аджѣ аладѣ: "Баѣшла бени баба! Не олур, аффет бени! Сана о кадар чок кѣотюлюк еттим, сени юздюм! Бени аффет, севгили бабам! 'Сени аффеттим' дийе сѣойле!"

Бу дурумда доктор не япсѣн? Метине бакѣ. Бирден, доктор

ятаън янъндаки масайъ гьордю. Масанън юстюнде бир кият парчасъ вардъ. Хани даха ъондже о, Ахмеде бир кият вермишти. Киядъ алдъ ве язълан язъйъ окуду. Окуду ве онун да гьозлери яшларла долду. Сонра бу язъйъ Метине верди. Метин, киятта язълъ оланлара бактъ, язъйъ хемен танъдъ; бу, бабасънън язъсъйдъ. Язъйъ окуду ве гьозлеринден биркач дамба яш актъ. Киядъ гене окуду. Гьозлерини гьое дору калдърдъ. "Сана шюкюр, ей Аллахъм! Тешеккюр едерим, севгили бабам" деди.

Кият парчасънда бабасънън елийле язълмъш шу съозлер вардъ:

"Севгили чоджуум Метин! Сени аффеттим. Хер заман сени аффеттим. Дуа едерим ки, сен де бени аффедесин. Сени хер заман севдим, шимди де бил ки сени чок севийорум. Евет, чоджуум, сени аффеттим ве сени севийорум!"

Бу съозлери окуян къйметли аркадашъмъз, биез якън олан бир кишийи дарълтткъ мъ, юздюк мю, кендимиз де юзюлюйоруз, деил ми? О кишийле хемен баръшмак ве йюреимиздеки рахатсъзлъктан ве аджъдан куртулмак истериз. Ама гурурумузу кърамадкъ мъ, аф дилемек ве баръшмак геч олабилир. Арая ъолюм гирди ми, хер шей геч олур.

Биркач хафта ъондже бир шей ишиттим ве гьордюм, хич вакът кайбетмеден аффетмек не кадар лъзъмдър. Шъойле анлаттълар бана: Бир анайла къзънън араларъ бозулмушту. Ана чок яшлъйдъ. Къзъ да генч деилди. Къз, анасънъ аффедемийор, "О бана чок аджъ верди, ону хич аффетмейеджем" дийорду.

Къзън янъна базъ аркадашларъ гиттилер ве она, "Бак, анан яшлъдър. Хепимиз хата ишлийоруз. Йюреимиздеки аджълъ съокмели, атмалъ ве инсанларла баръшмалъйъз. Анана бъойле кин гютмен, ону аффетмемен дору деил, ону баъшла"

дедилер. Ама бу каръ аффетмек истемеди. -- Бир гюн бу карънън яшлъ анась ьолдю. ДЖеназейи калдърдълар, ьоленин къзь да орадайдъ. Бирден каръ аджъ аджъ аладъ, "Анам, анам, анам, не олур, бир съоз съойле!" Ама чок геч калмъштъ. ЪОлен ана бир тек съоз биле съойлемейеджекти.

Чок кыйметли, севги долу бир ьоретмен вардъ. Адъ Насъралъ Исайдъ. О, кендисине он ики ьоренджи сечмишти, онларъ йетиштирийорду. Онлара чок заман айъръйор, онлара севги ве алчакгьонюллюк недир кенди хаятъйла гьостерийорду. Бир кересинде бу Иса ьоретмен ьоренджилеринин аяklarънъ йъкадъ. Бу он ики ьоренджи арасънда балъкчъ Петрус адънда бир адам да вардъ. Петрус юч сене Иса ьоретменле берабер яшамъштъ, Онун гюзел съозлерини ишитмишти, Онун севгисини гьормюштю. Петрус Исайъ чок севди, Она баланмъштъ. Петрусун севгиси о кадар буюкюкю ки, бир гюн Исая, "Сенин ичин ьолмее де разыйъм" деди.

Ама херкес Исайъ севмийорду. Базъ ьоретменлер ону аззетмийорлардъ. Чюнкю О, "Хер шейден даха чок йюреиниз темиз олмалъ" демишти, "Аллахън гьозюнде хер инсан кирли ве кабаатлидир, ьоретменлер биле. Бен, инсанларъ гюнахтан куртармак ичин курбан олмая гелдим. Гюнахлъ инсанлар ичин аджъ чекеджем ве ьоледжем." Бу съозлере ьоретменлер къзьйорду. Саде къзмакла калмадълар, бу ийи ьоретмени ортадан калдърмая, йок етмее карар вердилер.

ЬОретменлерин гюню гелди. Иса он ики ьоренджисийле берабер бир бахчедейди. Дюшманлар Исайъ якаламак ичин бир груп аскер тутмушлардъ. Бу аскерлер бахчее гелдилер ве Исанън еллерини баладълар. Иса ичин джанънъ да вермее хазър олан Петрус, кълъджънъ чекти, Исайъ корумая калктъ; ама Иса кълъчла корунмайъ истемеди. Исайъ гьотюрдюлер. Буну гьорен Петрус, буюн ьоренджилер гиби, Исайъ бърактъ ве качтъ. Ама Ону узактан изледи.

Иса Меси́хи даваламая гьотюрдюлер. Орада Исайъ кьотюледилер, Ону ьолдюртмек ичин Ону кабаатли чъкармак истедилер. Петрус да авлуя гирди, хер шейи гьормек истийорду. Ама бирден янънда бир хизметчи къз дурду. Къз Петруса диккатле бактъ ве "Бу адам да Исайла бераберди" деди. Петрус, "Исайъ танъмъйорум" деди. Аз сонра орада дуранлар гене она, "Исанън ьоренджилеринден бирисин" дедилер. Ама о бир даха "Исайъ танъмъйорум" деди. Ючюнджю кере бириси, "Бу адам Исайла бераберди, айнь мемлекеттен гелийор" деди; ама Петрус бу кере де йемин етти ве "Исайъ танъмъйорум" деди.

Не олуйорду Петруса? О, Иса ичин джанънъ да вермейе хазър деил мийди? Ону севмийор муйду? Шимди неден Иса ичин ялан сьойледи? Петрус аскерлерден чок коркуйорду, бунун ичин бьойле конушмушту. Петрус ючюнджю кере ялан сьойледиктен сонра хороз ьоттю; чюнкю Иса она, "Бу гедже хороз ьотмеден ьондже сен юч кере 'ону танъмъйорум' дийеджексин" сьойлемишти. Петрус Исанън бу сьозлерини хатърладъ; чок аджъ дуйду йюреинде. Дъшаръя чъктъ ве аджъ аджъ аладъ.

Даха сонраки гюн аскерлер Иса Меси́хи чармъха гердилер. Ону ьолдюрдюлер. Ону севенлер, Исанън ьолмюш беденини алдълар ве ону гьомдюлер. Петрус йюрек аджъсь ичиндейди. О хер заман Иса Меси́хи севмишти. Ону бъракмак хич аклъна гелмемишти. Ама корку дуйгуларъндан долайъ бу дурумлара дюшмюшту. Шимди Исадан аф дилемелийди. Ама чок геч калмъштъ; чюнкю ьоретмени ве досту олан Иса ьолмюшту.

Петрус, Исанън бир сьозюню унутмушту. Иса биркач кере ьоренджилерине шьойле демишти: "Бен ьолдюктен юч гюн сонра дириледжем ве сизден ьондже ДЖелиле адлъ йере гидеджем!"

Исанън бу сьозлери дору чъктъ. О, ьолдюктен юч гюн сонра дирилди. ЪОндже Ону чок севен биркач каръ Ону дири

оларак гьордюлер ве онлар Петруса “Иса дирилмиштир” хаберини вердилер. Петрус, каръларън бу съозлерине зор инандъ. Чок утанъйорду. “Бен Исайъ танъмъйорум дедим. Шимди Иса бана не дийеджек?” дийе дюшюнйорду. “Иса бени севеджек ми? бени аффедеджек ми?” дийе сорду кенди кендине. Ама Иса, Петрусу кабаатли чъкармадъ; ону кендисинден узаклаштьрмадъ. Она къзмамъштъ, она дарълмамъштъ, ону севмишти, ону та башлангъчта аффетмишти. Петруса гьостермек истеди, она шимди де гювенийор ве онунла берабер ишлемек истийор. Петруса буююк ве чок ъонемли бир иш верди. Петрус да йюрек аджъсъндан куртулду ве Иса Месихе даха чок баландъ.

Къйметли аркадаш, башта йюрек хасталъъндан ъолен Ахмеди анлаттъм. О ъолмеден ъондже бир кият парчасъна яздъ: ‘Севгили чоджуум Метин, сени севдим ве аффеттим.’ Бу йолдан Ахмет чоджууну йюрек аджъсъндан куртардъ, ону ич рахатлъъна кавуштурду. Иса Месих ъолюмден дирилди, Петрусла конушту ве “сени севийорум, сени аффеттим” деди. Иса Месих бугюн айнъ севгиии бютюн инсанлара вермек истийор. О, гюнахлъ инсанларъ аффетмейе хазърдър.

Аллах сизи де севийор, севгили аркадашъмъз. Елбетте сизин де Аллахъ ъузен, Она аджъ верен гюнахларънъз олду. Херкес гюнах ишлемиштир. Гюнах бизи Аллахтан копарър, узаклаштьрър. Ама Иса Месих, чармъхтаки ъолюмюйле сизин кабаатинизи, гюнахънъзъ ортадан калдърдъ, Аллага каршъ олан борджунузу ъодеди. Иса Месих ничин бизим ичин ве сизин ичин ъолдю? Бизи чок севийор. Бунун ичин бизи сонсуз ъолюмден ве джехеннемден куртармак истеди. Аллах, гюнахлъ йолларънъ бъракан ве Куртаръджъ Исая иман еден хер биримизин гюнахларънъ аффедийор.

Евет, къйметли аркадашъмъз, сизи севен Аллахъ сиз гюнахларънъзла ъюздюнюз, Она къотюлюк еттиниз, Она аджъ

вердиниз, Ондан узаклаштънъз. Билмийорсунуз ярън не оладжак, деил ми? Геч олмадан бугюн Аллаха гелин, гюнахларънъз ичин Ондан аф дилейин. Аллах бир бабадан, я да бир анадан даха мерхаметлидир, севги долудур. О бизе аджъйор. О, бизлери Иса Месихин хатъръ ичин хер заман аффетмек истийор. Она гелийор мусунуз?

"Сени аффеттим" конусунда, Инджил китабъндан сечилмиш базъ аьетлер:

Иса Месих гюнахларъмъз ичин ьолдю, гьомюлдю ве юч гюн сонра дирилди. (1 Коринтлилер 15: 4)

Севги недир, буну Месихин бизим ичин джанънъ вермесинден анлъйоруз. Бизим де кардешлеримиз ичин джанъмъзъ вермемиз лъзъм. (1 Йуханна 3: 16)

Аллах кенди севгисини шунунла гьостерийор: Биз гюнах-лъйдък ве Месих бизим йеримизе ьолдю. (Ромалълар 5:8)

Билирсиниз ки, бабаларънъздан ве деделеринизден калма бош хаятънъздан, гюмюш я да алтън гиби шейлерле куртулмадънъз. Иса Месихин чок къйметли канъ ьодемесийле куртулдунуз. (Петрус 1: 18-19)

Иса херкес ичин ьолдю, ьойле ки, яшаянлар артък кендилери ичин деил, Иса ичин яшасънлар. (2 Коринтлилер 5: 15)

"Аллах сизи аффетти. Бунун гиби, сиз де бирбиринизи аффедин." (Колоселилер 3: 13)

"Сени аффеттим" язъсъ хаккънда сьойлейеджеиниз вея сораджаънъз олду му, бизе мектуп язън. Хаберлеринизи беклериз.

Мутлу Кайнак
mutlu.kaynak@gmx.net